

[Peter Ravn.]

her i landet. Det fremgår af denne statistik, at 48,8 pct. af al industri findes i Københavns amt, 29,8 pct. af industrien findes i Jylland, men heraf tegner Østjylland sig for de 14,4 pct., således at Sydjylland må nøjes med 2,7 pct., Vestjylland med 6 pct. og Nordjylland med 6,7 pct. Det vil sige, at de store områder, det her drejer sig om, har 15 pct. af hele landets industri, medens Københavns amt lægger beslag på ca. halvdelen. Ud fra mange betragtninger ville en anden industriplacering være ønskelig. Ved denne lovgivning ønsker man at prøve på at skabe et lidt bedre klima for industrien i disse forsømte landsdele, prøve på at gøre forholdene lidt mere tillokkende for industrien, end de har været hidtil. Foruden at muliggøre en industriplacering i forsømte områder vil loven også give en chance for de byer, hvor en sanering af indre bydele skal finde sted, således at en udflytning af mindre virksomheder bliver nødvendig.

Der kan selvfølgelig til dette forslag som til mange andre anføres en række betragtninger om statens finansieringsforpligtelser m. v. ud fra principielle synspunkter. Jeg tror imidlertid, det var ønskeligt, om vi, i alt fald hvad disse ting angår, kunne anlægge en lidt større helhedsbetragtning end den, vi hidtil har anvendt. Der ofres her i landet årlig meget store beløb på hjælp til arbejdsløse; det sker ved tilskud til arbejdsløsheds-kasser, det sker over den almindelige kommunehjælp, og det sker ved iværksættelse af visse foranstaltninger, mere eller mindre produktive, i henhold til lovgivningen. Jeg ved ikke, hvad alle disse foranstaltninger andrager i penge, men jeg er klar over, at det er meget store beløb, det drejer sig om. Så kan man anlægge forskellige synspunkter over for spørgsmålet; man kan sige, at man er modstander af statsfinansiering, derfor må disse penge ikke anvendes til produktiv indsats, og så må man fortsætte med at bruge penge til understøttelser og andre former for hjælp. Men så bliver det en negativ indsats, negativ i den forstand, at der ikke derved skabes nye produktionsmuligheder, og man løser ikke beskæftigelsesproblemet på varig vis. Man kan også, som den højtærede arbejdsminister her har foreslået, prøve på at finde en vej frem,

så de penge, man alligevel skal bruge, ikke alene kan hjælpe de arbejdsløse, men samtidig være en hånds-rækning til erhvervslivet. Der er så måske lige grund til at understrege, at man ønsker ikke med denne lovgivning at gribe ind i det private erhvervsliv, man ønsker tværtimod at åbne det nye muligheder.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg anbefaler, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1-4 og nr. 6-8 og stemmer imod ændringsforslag nr. 5.

Søren Andersen: Når loven om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse er blevet taget op til revision, skyldes det vel i ikke ringe grad fremsættelsen af venstres og det konservative folkepartis lovforslag herom sidste år. Det var vel ikke stort i sin opbygning, men efter min mening ville det, hvis det var blevet gennemført i alle enkeltheder, være blevet af ikke ringe betydning.

Vi har ikke fået alle de ønsker opfyldt, som vi dengang havde, men når vi ikke stiller ændringsforslag på de traditionelle områder inden for beskæftigelseslovgivningen, som er angivet i afsnittene I, II og III, er det, fordi vi gerne vil give udtryk for, at på de virkelig betydningsfulde og kendte områder inden for beskæftigelseslovgivningen skal der heller ikke i fremtiden herske strid. Derfor kan vi også stemme for de ændringsforslag, der er betegnet med numrene 1, 2, 3 og 4, idet de efter vor mening er udtryk for en forbedring og en tydeliggørelse af loven.

Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at hvis jeg senere hen i min tale kommer til at tale lidt hårdt om enkelte ting, er det i og for sig ikke en tale holdt over den højtærede ministers hoved, men derimod en tale holdt over visse principper.

Det er efter vor mening absolut nyttigt, at de forskellige beskæftigelseslove nu er samlet, og at der i denne lille lov, som i øvrigt er udvidet en hel del, sker en virkelig lettelse for administrationen, ligesom lovens administration i almindelighed er gjort mere elastisk.

Dette er også af betydning både for den, der lader arbejdet udføre, og for den, der udfører det, og jeg tror, jeg kan sige for